

Publicerad 2012-10-09 09:46 av Blåbärskaj

Så fortsättningen följer, och kanske det blir mer

Den multivalenta (schizofrena) kängurun, Del 2

Del 2.

En dag sent i ottan kände sig Tingeling lite nere och tyckte det var lika bra att växla kanal till Jojo som var den mer positiva valensen. Men idag var Jojo på ett hemskt humör, som en hydra med migrän, det är 3 och en halv huvudvärk det (alltså inget att leka med). Han hade hållt på och bråka med Agagaton när Tingeling bytte kanal så Jojo bestämde sig för att göra något åt det. Han funderade en stund tills det trillade ner en talgdank och han kom på att det bästa vore att binda Agagaton vid en stolpe för att sedan elda upp stören och när pålen glöder som mest stöta den genom honom och servera honom som ett grillspett till nästa australiska infödda ursprungliga aboriginer som kom förbi och samtidigt hålla glödande kål på huvudet på honom. Denna utsökt kulinariska tortyrmotod hade han hittat på alldeles av sig själv, utan någon som helst hjälp av någon annan, så det så!

Den enda smogen i glädjebägaren var dock att Agagaton hade gjort äpplekärran upprörd genom att inte gå med på detta.

Tingeling funderade allvarligt på att sälja dem båda nerför floden.

Han sätter sig ner för att fundera, tar fram sin MP3-spelare och lyssnar på när den urinhemska Bolsjojteatern sjunger om att varje 75:a är en dröm om ett bättre liv som sedan pissas ut. När han kom till Jack the Ripper tyckte han att där kanske var lösningen på hans problem, sedan kom Knivhuggarrock och det fick honom inte på bättre tankar, för han kände nu hur Agagaton och Jojo började bli väldigt tysta. Han började tänka på boken Herr Arnes penningar av den där tyske filosofen som fick en Oscar för ruskigaste bok. Han mindes speciellt repliken: "Varför sliipar di kniivar ii Branehög?" (Som du märker har han inte full koll på svenska Nobelpristagare.) Men så kom Turistens klagan på spelaren och förstörde alltihop med en massa jäkla glada ungar, fy vad han avskyr glada ungar! Så slet han av sig MP3-an och fick nästan med sig Agagatons öra på köpet, fast han fick ont i sitt eget. Han slängde iväg den in i närmsta kaktus och bara för att få utlopp för sitt raseri beordrade han Agagaton och Jojo att hoppa på den tills den gick sönder. Han spenderade resten av dagen med att plocka ut plastbitar och kaktustaggar ur sina ömma fötter.

Jojo och Agagaton kallade honom för verdamte dumkopf och andra arabiska tillmälen, men han hade så ömma fötter att han inte ville hoppa upp för att ge dem en nosbränna, dessutom var hans tändstickor fortfarande våta sedan äventyret i paddelbåten, så han kunde inte bränna några nosar, däremot svor han så att det osade tillräckligt med svavel för att nästan åstadkomma samma verkan som tändstickorna skulle ha gjort. Det som verkligen gjorde honom sur var att både Jojo och Agagaton nynnade på Turistens klagan emellan alla de persiska orden som de slängde mot honom, och de nynnade falskt, och som om inte det räckte så nynnade de i otakt. Hur miserabelt kan ett liv bli egentligen tänkte han så att öronen började hänga som på en basset.

Ja, det kanske ni kan få reda på nästa vecka, eller när jag nu får för mig att skriva Del 3, om jag får för mig det.

Tse tung, fortsättning följer ... kanske.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blåbärska med Poeter.se id #41833 innehar upphovsrätten